

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 412/2022
05.05.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и Катарине Манојловић Андрић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Слободан Јовановић адвокат из ..., против туженог Центра за социјални рад Бујановац, чији је пуномоћник Нуредин Мемети адвокат из ..., ради поништаја решења о отказу уговора о раду, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2205/2021 од 04.08.2021. године, у седници већа одржаној дана 05.05.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2205/2021 од 04.08.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Бујановцу П1 166/2020 од 16.03.2021. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се поништи решење туженог број .. од 25.09.2020. године као незаконито и да се наложи туженом да га врати на рад и распореди на послове који одговарају његовом степену и врсти стручне спреме. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да накнади туженом трошкове парничног поступка у износу од 44.250,00 динара у року од 8 дана од дана пријема отправка пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 2205/2021 од 04.08.2021. године одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Бујановцу П1 166/2020 од 16.03.2021. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Одлучујући о изјављеној ревизији, на основу члана 408. и члана 441. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да тужиочева ревизија није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је запослен код туженог као социјални радник. Правноснажном пресудом Вишег суда у Нишу – Посебно одељење за сузбијање корупције Спк Пок – 38/2020 од 24.06.2020. године тужилац је оглашен одговорним за кривично дело примање мита из члана 367. став 1. Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од 1 године и 8 месеци. Истом пресудом тужиоцу је изречена и мера безбедности забране вршења позива, делатности и дужности у погледу рада са децом у трајању од 2 године. Означено кривично дело тужилац је извршио тако што је неутврђеног дана током јуна 2019. године у ..., као службено лице туженог, примио поклон како би у оквиру свог службеног овлашћења, у поступку усвајања, сачинио извештај са неистинитом садржином да се малолетно дете у потпуности уклопило у породицу будућих усвојиоца, иако је будући усвојилац боравио у иностранству а не у породичној кући у Решењем туженог од 25.09.2020. године тужиоцу, применом члана 179. став 1. тачка 2. Закона о раду и члана 86. став 1. тачка 2. Правилника о раду туженог, отказан је уговор о раду.

На овако утврђено чињенично стање нижестепени судови су у овом спору правилно применили материјално право када су применом члана 179. став 1. тачка 2. Закона о раду, којим је прописано да послодавац може запосленом да откаже уговор о раду ако је правноснажно осуђен за кривично дело на раду или у вези са радом, одбили тужбени захтев за поништај решења о отказу уговора о раду.

Наводи тужиоцеве ревизије о погрешној примени материјалног права нису основани. Закон о запосленима у јавним службама („Службени гласник Републике Србије“ број 113/17), на чијој примени тужилац инсистира, не може се применити у овом случају јер његова примена почиње од 01.01.2025. године.

Из наведених разлога, на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**